

LANDSKAPSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av landskapslagen om
tillämpning av beskattningslagen i landskapet
Åland.

Enligt 59 § beskattningslagen (FFS 482/58), som tillämpas vid kommunalbeskattningen i landskapet med stöd av landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland (21/59), skall kommunalskatt för inkomst av rörelse och yrke erläggas till den kommun där rörelsen eller yrket bedrivits från s.k. fast driftställe. En enskild rörelseidkare eller yrkesutövare beskattas personligen för den inkomst han erhåller av sin näringsverksamhet. I de fall rörelse eller yrke bedrivits av öppet bolag, kommanditbolag eller annan sådan sammanslutning som inte beskattas såsom särskild skattskyldig skall sammanslutningens inkomst fördelas mellan delägarna och beskattas såsom delägarnas inkomst. Fördelningen verkställs mellan delägarna i förhållande till deras andelar i sammanslutningens inkomster. Enligt 59 § beskattningslagen skall delägare i sammanslutning erlægga kommunalskatt för sin andel av sammanslutningens inkomst till den kommun, till vilken sammanslutningen hade bort erlægga sagda skatt om den hade varit särskild skattskyldig. Då rörelse eller yrke bedrivs av fysisk person eller här avsedd sammanslutning erhåller den s.k. verksamhetskommunen kommunalskatten för inkomsten av rörelsen eller yrket, även om den näringsidkare eller delägare som svarar för skatten inte är bosatt i ifrågavarande kommun.

I motsats till ovan avsedda näringsidkare och sammanslutningar svarar aktiebolag och andra s.k. samfund, ävensom de öppna bolag och kommanditbolag vilka beskattas särskilt själva i eget namn för sina skatter. Särskilt i större företag är det vanligt att ägaren, om han arbetar i företaget, erhåller lön för sitt arbete. Löneinkomsten beskattas alltid i hemkommunen.

I sådana fall då rörelse eller yrke bedrivs av fysisk person eller av sammanslutning som inte beskattas särskilt bedrivs verksamheten ofta i mindre skala. Rörelseinkomsten kan härvid i många avseenden jämföras med personlig inkomst. Om rörelseidkare, yrkesutövare eller delägare i sammanslutning inte är bosatt i den kommun där rörelsen eller yrket bedrivs erhåller dock hemkommunen, som tillhandahåller näringsidkaren kommunal service, ingen andel av inkomsterna.

De skatteintäkter som kommunerna erhåller från rörelse eller yrke som bedrivs av utanför kommunen bosatta personer har visat sig utgöra en relativt liten andel av kommunernas totala skatteintäkter. Enligt en undersökning som gjorts av

ekonomiska rådet på grundvalen av 1984 års skattelängder utgör dessa inkomster i genomsnitt mindre än 1 procent av kommunernas skatteintäkter. I skärgårdskommunerna, centralkommunerna och Mariehamn utgör denna andel av skatteintäkterna 0,6-0,9 procent. I randkommunerna är denna andel dock betydligt lägre, i genomsnitt endast 0,2 procent. Under rådande omständigheter kan man således anta att randkommunerna förlorar skatteintäkter till centralkommunerna och Mariehamn då personer bosatta i randkommunerna bedriver rörelse eller yrke i centralkommunerna eller i staden. Med hänsyn till rättvisesynpunkter anser landskapsstyrelsen att det är skäligt att fördela inkomsten mellan verksamhetskommunen och hemkommunen.

Fördelningen skulle ske i de fall då rörelse eller yrke bedrivs av fysisk person eller sammanslutning som inte beskattas såsom särskild skattskyldig. Om rörelse bedrivs från två eller flera fasta driftställen skulle inkomsten fördelas mellan verksamhetskommunerna på sätt som föreskrivs i 61 § beskattningsslagen. Ytterligare en fördelning skulle därefter ske mellan respektive verksamhetskommun och hemkommun. Beskattningen skulle verkställas på sätt som stadgas i 64 och 64a §§ beskattningsslagen.

En förutsättning för tillämpningen av fördelningsförfarandet skulle vara dels att det fasta driftstället finns inom landskapet och dels att rörelseidkaren, yrkesutövaren eller delägaren är bosatt inom landskapet. En rörelse med ett fast driftställe i landskapet och ett fast driftställe i riket skulle således beskattas så att den andel av inkomsten som ankommer på verksamhetskommunen i landskapet skulle beskattas till hälften i verksamhetskommunen och till hälften i rörelseidkarens hemkommun medan den andel som ankommer på verksamhetskommunen i riket skulle beskattas i enlighet med bestämmelserna i 59 § beskattningsslagen. I det fall att det fasta driftstället finns i landskapet medan rörelseidkaren är bosatt i riket skulle beskattningen ske i enlighet med 59 §.

Kommunstyrelserna, stadsstyrelsen och kommunala samarbetsnämnden har beretts tillfälle att yttra sig över lagförslaget.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om tillämpning av beskattningsslagen i landskapet Åland

-----

I enlighet med landstingets beslut fogas till landskapslagen den 15 juli 1959 om tillämpning av beskattningsslagen i landskapet Åland (21/59) en ny 1c § som följer:

1 c §

Med avvikelse från vad i 59 § beskattningsslagen stadgas skall inkomst av rörelse eller yrke som förvärvats i landskapet av fysisk person eller av sammanslutning som inte beskattas såsom särskild skattskyldig, till 50 procent beskattas i kommun där rörelsen eller yrket bedrivits från fast driftställe och till 50 procent i rörelseidkares, yrkesutövares eller delägares hemkommun. Bestämmelserna i denna paragraf skall dock inte tillämpas om rörelseidkaren, yrkesutövaren eller delägaren är bosatt utanför landskapet.

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för år 1987.

Mariehamn den 27 maj 1987

L a n t r å d

Folke Woivalin

Lagberedningssekreterare

Birgitta Björkqvist